

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Vtrum idem sit omnia esse ex Deo, & per ipsum, & in ipso. D

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

rer? Alibi propheta, Quia neq; ab oriente neque
ab occidente deest. Quod exponēs Cassiod. inquit.
Neq; à bonis, neq; à malis deest Deus: sed omnib;
præs& cognitor est. Cognoscit ergo Deus & bo-
na & mala, per scientiam: sed bona cognoscit etiā
per approbationē, & per beneplacitum: mala ve-
ro non. Vnde Cassiod. super psalm. dicit, Pecca-
ta abscondita Deo sunt, quia non nouit, id est, ap-
pbat. Et ex eo sensu Aug. dixit ei abscondita à lu-
mine Dei. Qui etiam in lib. ad Heluidij insinuat
cognitionē Dei variis modis accipiendā. inquiēs.
Si ad scientiam referas, non ignorat De⁹ aliquos
vel aliqua: qui tamē in iudicio quibusdam dicet.
Non noui vos, sed eorum improbatio hoc verbo
insinuata est. Ecce non cognoscere dicitur Deus, cibio 101.
quæ nō approbat, quæ ei nō placet. Apparet itaq; Mat. 7. d.
verum esse quod diximus, scilicet quia quodam
modo cognoscit Deus bona, quo non cognoscit
mala. Pariter quidem vtraque eodem modo nos-
cit, quantum ad notitiam: sed bona, etiam ap-
probatione & beneplacito cognoscit.

Cassiodorus
ad versum
6. Psalm. 74.

Hic aperit quare bona tantum dicantur esse in
Deo, & non mala.

C

ET inde est, q; bona tantum dicuntur esse in
Deo non mala, & illa prope, hæc longè: quia licet
in Deo aliqua dicantur esse propter cognitionis
presentiam, & Deus bona & mala cognoscit, ma-
la tamē nō cognoscit nisi per notitiam bona vero
non solum per scientiam, sed etiā p approbatio-
nem & beneplacitum. Et ob talē cognitionem
aliqua dicuntur esse in Deo, scil. quia ita ea scit, vt
etiam approbet & placeant, id est, ita scit, vt eo-
rum sit auctor.

Rom. 11 d.

Quod idem est omnia esse ex Deo, & per ipsum,
& in ipso.

D

PROINDE si diligenter inspiciamus, idem vi-
detur esse, omnia esse ex Deo, & p ipsū, & in ipsis:

O 3 Vnde

Amb. tom.
2. Cap. 10.
post mediū.

Hec retulit
dīscīpt. 29.

Tom. 6. ca.
2 & in princ.

Aug. 1. 6. ex.
10. in fin. l.
6.

Vnde Ambros. in 2. libr. de spiritu sancto: Hæc tria, ex ipso & per ipsum, & in ipso sunt omnia, vnum esse supra diximus. Cum dicit per ipsum esse oia, non negauit in ipso esse omnia. Eandē vim habet oia hæc, scil. cum ipso, & in ipso, & per ipsum. & vnum in his atq; consimile, non contrarium intelligitur. Ecce habes quia ex eadē intelligentia scriptura dicit esse omnia in ipso, & per ipsum, & ex ipso, & cū ipso. Cum ergo ex eadē ratione omnia dicantur esse ex Deo, vel per ipsum, non solum q̄ scit, sed etiam quia a eorum auctor est, cōsequitur ut eadem ratione ea esse in Deo dicātur, scil. quia scit, & eorum auctor esse dicitur: quia in illo vivimus, & mouemur, & sumus: quia eo auctore sum⁹, mouemur & viuimus. Cum ergo nō sit auctor nisi honorū, merito sola bona in eo esse dicuntur, sicut ex ipso & per ipsum. Cum ergo in eius cognitione vel præsentia sint oia scil. bona & mala, in eo tamen nō dicuntur esse, nisi bona, quorum auctor est. Vnde Aug. in lib. de natura boni, Cum audiūs, inquit, ex Deo, & per ipsum, & in ipso esse oia, omnes vtiq; naturas intelligere debemus, & omnia quæ naturaliter sunt. Neque n. ex ipso sunt peccata, quæ naturam non seruant, sed vitiant: quæ ex voluntate peccantium nascuntur omnia. Hic aperte dicitur quod in illa generalitate locutionis bona tantum continentur.

Quod omnia ex patre, & per patrem, & in patre sunt: ita & de filio, & de spiritu sancto est dicendum, licet propter personas fiat distinctione.

Præterea sciendum est, q̄ licet ibi indicetur distinctione personarum cum dicitur, ex ipso, & per ipsum, & in ipso: omnia tamen ex patre, & per patrem, & in patre sunt. Similiter de filio, & de spiritu sancto accipiēdum est. Vnde Aug. in 1. li. de Trinit. Non confuse, inquit, accipiēdum est quod ait Apo-